

Dairesi	Karar Yılı	Karar No	Esas Yılı	Esas No	Karar Tarihi
YEDİNCİ DAİRE	2004	913	2002	3186	07/04/2004

KARAR METNİ

VERGİ USUL KANUNUNUN 30'UNCU MADDESİNDE YER ALAN DÜZENLEMeye GÖRE, BEYANNAMENİN, KANUNİ VEYA EK SÜRELER İÇİNDE VERİLMEKLE BERABER, BEYANNAMELERDE VERGİ MATRAHINA İLİŞKİN BİLGİLERİN GÖSTERİLMEMESİ HALİNDE, TAKDİR KOMİSYONLARININ, MATRAH TAKDİRİNDEN ÖNCE MÜKELLEFE SÜRE VEREREK DEFTER VE BELGELERİNİN İBRAZINI İSTEMEK ZORUNDA OLDUKLARI; BEYANNAMENİN KANUNİ SÜRESİ GEÇTİĞİ HALDE VERİLMEMESİ HALİNDE İSE BÖYLE BİR ZORUNLULUĞUN OLMADIĞI; BEYANNAMELERİNİ VERMEYEN YÜKÜMLÜLERİN, BEYANNAMESİ VERİLMİYEN DÖNEMLERLE SINIRLI OLMAK ÜZERE, KATMA DEĞER VERGİSİ İNDİRİMİNDEN YARARLANAMAYACAKLARI HK<

Temyiz İsteminde Bulunan: ? Vergi Dairesi Müdürlüğü

Karşı Taraf : ? Cam Isı Yalıtım PVC Kapı ve Pencere Sistemleri Sanayi ve Ticaret Limited Şirketi

İstem Özet: Kasım, Aralık/1999 dönemlerine ait katma değer vergisi beyannamelerini vermeyen davacı Şirket adına, takdir komisyonunca belirlenen matrah üzerinden re'sen salınan katma değer vergilerine ve kesilen vergi ziyayı cezalarına ilişkin işlemi; olayda, ilgili dönemlere ait katma değer vergisi beyannamelerinin verilmemesinin re'sen takdir nedeni olduğu; ancak, takdir komisyonunca, davacı Şirketin defter ve belgeleri incelenmeksizin, genel ve soyut ifadelerle takdir edilen matrahta ve bu matrah üzerinden tesis edilen tarh ve ceza kesme işleminde yasal isabet görülmediği gerekçesiyle iptal eden ... Vergi Mahkemesinin ... gün ve ... sayılı kararının; dava konusu olayda, takdir komisyonunun mükellefin defter ve belgelerini inceleme zorunluluğu bulunmadığı ileri sürülerek bozulması istenilmektedir.

Savunmanın Özeti: Savunma verilmemiştir.

Tetkik Hakimi Ergün Gökdam'ın Düşüncesi: Temyiz dilekçesinde ileri sürülen iddialar, 2577 sayılı Kanununun 49'uncu maddesinin 1'inci fıkrasında sayılan bozma nedenlerine uymadığından, temyiz istemi reddedilerek kararın onanması gerektiği düşünülmektedir.

Danıştay Savcısı H.Hüseyin Tok'un Düşüncesi: İdare ve vergi mahkemelerince verilen kararların temyizen incelenerek bozulabilmesi için, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanununun 49'uncu maddesinin 1'inci fıkrasında belirtilen nedenlerin bulunması gerekmektedir.

Temyiz dilekçesinde öne sürülen hususlar, söz konusu maddeye yazılı nedenlerden hiçbirisine uymadığından, istemin reddi ile temyiz edilen mahkeme kararının onanmasının uygun olacağı düşünülmektedir.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Hüküm veren Danıştay Yedinci Dairesince işin gereği görüşüldü:

Temyiz başvurusu; katma değer vergisi beyannamelerini vermeyen davacı Şirket adına, takdir komisyonunca belirlenen matrah esas alınarak, Kasım-Aralık/1999 dönemleri için re'sen salınan katma değer vergilerine ve kesilen vergi ziyayı cezalarına ilişkin işlemi; davacı Şirketin defter ve belgeleri incelenmeksizin matrah takdir edilmesinde yasal isabet bulunmadığı gerekçesiyle iptal eden vergi mahkemesi kararının bozulması istemine ilişkindir.

213 sayılı Vergi Usul Kanununun 30'uncu maddesinin birinci fıkrasında, re'sen vergi tarhı, vergi matrahının tamamen veya kısmen defter, kayıt ve belgelere veya kanuni ölçülere dayanılarak tespitine imkan bulunmayan hallerde takdir komisyonları tarafından takdir edilen veya vergi incelemesi yapmaya yetkili olanlarca düzenlenmiş vergi inceleme raporlarında belirtilen matrah veya matrah kısmı üzerinden vergi tarh olunması olarak tanımlanmış; anılan maddenin ikinci fıkrasının 1'inci bendinde, vergi beyannamesinin kanuni süresi geçtiği halde verilmemesi; 2'nci bendinde de, vergi beyannamesinin kanuni veya ek süreler içinde verilmekle beraber, beyannamelerde vergi matrahına ilişkin bilgilerin gösterilmemiş bulunması hali re'sen takdir sebepleri arasında sayıldıktan sonra, aynı maddenin üçüncü fıkrasında ise; yukarıdaki 2'nci bendde yazılı halin vukuunda, mükellefe, takdir komisyonu tarafından, 15 günden az olmamak üzere bir mühlet verilerek vergi matrahına ilişkin bilgileri vermeye ve kanuni defterlerini ibraz etmeye davet olunacağı; bu davet üzerine mükellef, istenilen bilgileri verir ve kanuni defterlerinin ibraz ederse, defter ve vesikalar ihticaca salih bulunmak şartıyla, takdir olunacak matrahın, defter ve vesikalari kayıtlarına göre tespit olunacak miktardan fazla olamayacağı hükme bağlanmıştır.

Bu hükümlerden görüleceği üzere; takdir komisyonlarının matrah takdirinden önce mükellefe süre vererek defter ve belgelerinin ibrazının isteme zorunluluğu, yalnızca, yukarıda açıklanan 2'nci bent hükmünde öngörülen re'sen takdir sebebi dolayısıyla mevcuttur. Bu bentte öngörülenler dışında kalan sebeplerle yapılan re'sen takdirlere böyle bir zorunluluk söz konusu olmadığından; olayda, 1'inci bent hükmüne göre re'sen takdir yapan takdir komisyonunun matrah takdirinden önce mükellefin defter ve belgelerini getirtmemiş olması, yapılan matrah takdirini bu yönüyle sakatlayıcı bir noksanlık değildir. Ayrıca, katma değer vergisi beyannamelerini vermeyen davacı Şirketin faaliyetini sürdürdüğü kendisi tarafından da kabul edildiğine göre; davada verilecek kararın, bu faaliyet dolayısıyla gerçekleşen vergiyi doğuran olaylar dolayısıyla davacı Şirket tarafından tahsil edilen katma değer vergilerinin

Hazineye intikalini olanaksız kılıcı bir sonuca yol açmasının Yargılama Hukukunun gereklerine uygun olduğu da söylenemez.

Öte yandan; 3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanununun 29'uncu maddesinin 1'inci fıkrasının (a) bendinde, mükelleflerin, yaptıkları vergiye tabi işlemleri üzerinden hesaplanan katma değer vergisinden, bu Kanunda aksine hüküm olmadıkça, faaliyetlerine ilişkin olarak, kendilerine yapılan teslim ve hizmetler dolayısıyla hesaplanarak düzenlenen fatura ve benzeri vesikalarda gösterilen katma değer vergisini indirebilecekleri; aynı Kanunun 34'üncü maddesinin 1'inci fıkrasında da, yurt içinden sağlanan veya ithal olunan mal ve hizmetlere ait katma değer vergisinin, alış faturası veya benzeri vesikalar ve gümrük makbuzu üzerinde ayrıca gösterilmek ve bu vesikalar kanuni defterlere kaydedilmek şartıyla indirilebileceği;40'inci maddesinde ise, katma değer vergisinin, bu Kanunda aksine hüküm bulunmadıkça mükelleflerin yazılı beyanları üzerine tarh olunacağı hükümlerine yer verilmiştir.

Bu hükümlere göre; mükelleflerin katma değer vergisi indiriminden yararlanabilmeleri için, indirim konusu edilen katma değer vergisinin alış faturası veya benzeri belgelerde ayrıca gösterilmesinin ve bu belgelerin kanuni defterlere kayıt edilmiş olmasının yanında, ilgili döneme ilişkin katma değer vergisi beyannamesinin de verilmesi gerektiğinden; ilgili dönem beyannamesini vermeyen mükelleflerin, sözü edilen indirim haklarından yararlanmalarına yasal olanak yoktur.

Bu bakımdan; Mahkemece, davacı Şirketin defter ve belgeleri ile önceki ve sonraki dönemlere ait katma değer vergisi beyannameleri de getirtilerek, yukarıda açıklanan hususlar da gözetilmek suretiyle, takdir komisyonunca takdir edilen matrahların hukuka uygun olup olmadığı yönünden yapılacak yargılamayla ulaşılabilecek sonuca göre karar verilmesi gerektiğinden, bunlar yapılmaksızın verilen temyizle konu mahkeme kararında hukuki isabet görülmemiştir.

Açıklanan nedenlerle, temyiz isteminin kabulüne ve mahkeme kararının bozulmasına; bozma kararı üzerine Mahkemece yeniden verilecek kararlar birlikte yargılama giderleri de hüküm altına alınacağından, bu hususta hüküm tesisine gerek bulunmadığına, 7.4.2004 gününde oybirliği ile karar verildi.

(DAN-KAR-DER; SAYI:5)

YÖ/ŞGK